

*Hogyan szereti és használja Jézus emberi természetét és testét (biblikus csoportmunka)
segédanyag a Kisebb Testvéreknek*

A kiscsoportos beszélgetések pedagógiai célja: Rávezetni a fiatalokat, hogy elfogadni önmagamat, testemet, adottságaimat, körülményeimet csak úgy tudom, ha elfogadom Jézus Krisztust Megváltómként, aki mindent „jóvá szeretett bennem” azzal, hogy magára vette emberségemet. A kiscsoportok beszéljenek az előadáshoz tartozó kérdésekről és ezen kívül három témából válasszanak egyet, az egyes csoportok majd ezt dolgozzák fel. Fontos, hogy mindegyik témával foglalkozzon valamelyik csoport. A tagok hozzanak újszövetségi szentírást, a vezető kisebb testvér pedig lehetőleg többet is (és több papírt, ceruzát is), mert biztos lesz, aki otthon felejtí. Cél, hogy nyissák ki a Szentírást és keressék ki benne a megfelelő igehelyeket, s írják fel megfigyeléseiket, hogy a kiscsoportos beszélgetések után valaki (akit a csoport erre előre megkér) a csoportból könnyen meg tudja osztani felismeréseiket a találkozón összes résztvevője előtt.

1. Téma: Jézus szemei: Mit árultak el Jézus szemei a gazdag ifjúval való találkozás előtt és után. Milyennek képzeled el tekintetét? Írjátok le fő jellemzőit, esetleg rajzoljátok le vagy dramatizálva próbáljátok meg eljátszani (utóbbi csak gyakorlottabb csoportvezető esetén ajánlott)

Igehely: Mk 10,17-22 (31)-ig, különösen a 21. vers: „Jézus ránézett és megkedvelte”.

Itt választható még: Péter tagadása. Mit láthatott Péter apostol Jézus tekintetében, ami annyira megrendítette? Hasonlóképpen feldolgozható, mint fent.

Igehely: Lk 22,54-62, különösen a 61. vers: „Az Úr megfordult és rátekintett Péterre”.

Mit fejezhet ki az emberi szem: félelmet, sunyiságot, irigységet, sóvárgást, kéjt, álnokságot, világfájdalmat (keserúséget), gyűlöletet – rajongást, örömet, békét, szeretetet, megbánást (milyen lehetett Péter tekintete), nyílt őszinteséget (a gyermek Dávidról azt olvassuk, hogy „nyílt tekintetű”, de vörös volt - 1Sám 16,12), lelkesültséget, szent indulatot, hálát. A nap 24 órájából mennyit ilyen a tekinteted? Te mit nézel a szemeddel (pl. agresszív filmek)? Jézus az emberek nyomorát és a mezők liliomait vette észre. Mennyire él benned Jézus, mennyire ismerhetik fel mások? Kiben látod Őt élni? Nem az a döntő, hogy milyen szép szemed van, hanem, hogy mit fejez ki.

2. Téma: Jézus kezei (Jézus teste): előadás idevonatkozó részei + Jézus meggyógyít egy leprást: Lk 4,12-16-ig, különösen a 13. vers: „kinyújtotta kezét, megérintette”. A lepra fertőző betegség volt. Végso stádiumában szinte lerohadt a beteg testrésze a lepráról. Mózes törvényei szerint nemhogy megérinteni nem volt szabad őket, hanem elkülönítették őket és messziről kiáltozniuk kellett, ha ember közeledett a vidékükre, hogy: „Tisztátalan!”. Jézus keze nem élvezet vagy finomság után nyúl, hanem a leprás keze után és áldást hozó kéz. Munkától érdes, megsímogatja a gyerekeket, s megáldja őket (Mt 19,13-15). Gyengédséget is kifejez vele, de erő is van benne, mely eligazít, s melyre támaszkodni lehet (Jn 2,13-17: kereskedők kiűzése, Mt 14,22-33: a elmerülő Péter felemelése). Mire használod a kezét? Nem tudsz vele mit kezdeni, s ezért dohányzásra használod? Nem szelídítettél meg, ezért durváskodsz? Nem ismered az igazi gyengédséget, ezért szemérmetlen érintéseket keresel? Nem fogadod el a testedet, ezért bizonyítani akarsz az ágyban? Nem tetszik a külsőd, ezért kínosan szépíted magad, vagy lázadóan toprongyos vagy? Szorongó vagy ezért esetlenül fejezed ki a szereteted? Nehezedre esik megsímogatni egy kisgyermeket, vagy a gyengédséget kifejezni gesztusaidal? Úgy vagy szeretetreméltó, ahogy vagy. Akkor vagy igazán szép, amikor szeretsz. Amikor jól, szépen szeretsz, úgy, hogy Isten jelenléte érezhető lesz szereteted kinyilvánításában. Amikor Istent megdicsőítet testedben. Hasonlóképpen feldolgozható mint fent.

3. Téma: Jézus ajkai (Jézus arca):

Keressétek ki Jézus utolsó hét szavát a kereszten! Lk 23,34; Lk 23,43; Jn 19,26; Mt 27,46; Jn 19,28; Jn 19,30; Lk 23,46. Milyen szavak ezek, s milyen arckifejezésekkel mondhatta Jézus? Ezek nem egy reményvesztett személy szavai. Nem azt mondja: „Mindennek vége!”, hanem: „Beteljesedett!”, nem magával törődik, még haldokolva sem, hanem gondja van Édesanyjára és a Tanítványra. Nem átkozódik, hanem még gyilkosaiért is imádkozik. Amit a jobb lator lát és hall a kereszten, attól megtér. A Te szavaid hatására megtérhet valaki, vagy tele van panaszkodással, negativitással, gyűlölködéssel?

Hogyan lehetne még inkább áldás a beszéded? Hogyan fejezhetne ki több Jézusit az arcod?

Nem az a döntő, hogy milyen szép arcod van, hanem mit fejez ki. Az imádkozó ember arca szép, még akkor is, ha vértől verítékes lehet, s mások nemtetszésüket fejezik ki (Mt 27,30 – leköpdözték) (Mt 17,2: „arca ragyogott, mint a nap”, Lk 22,44: „verejtéke mint megannyi vércsepp hullott a földre”). Szűz Máriától megkérdezték a medjugorjei gyerekek: Miért vagy olyan szép? Szép vagyok, mert szeretek – válaszolta. Dávidról azt nyilatkozta Isten: „Az ember a külsőt nézi, az Úr azonban a szívet” (1Sám 16,7)

Hasonlóképpen feldolgozható, mint fent.

